

[1972 ஏப்ரல் 6]

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN): The question is—

“ That the Tamil Nadu Pawnbrokers (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 8 of 1972) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU O. P. RAMAN : Sir, I move—

“ That the Tamil Nadu Pawnbrokers (Amendment) Bill 1972 (L.A. Bill No. 8 of 1972) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72).

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டமுன்வடிவை * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 21/72) ஆய்வு செய்வதற்காக 36 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய (24 சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களும், 12 சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களும்) கூட்டாய்வுக் குழு ஒன்றை அமைக்க சட்ட மேலவையின் இசைவைப் பெறுவதுடன், கூட்டாய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட பேரவை உறுப்பினர்கள் பணியாற்ற தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி

திரு. சோ. அழகர்சாமி

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி

* 3—4—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்

திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்

திரு. எம். சுரேந்திரன்

திரு. மு. சுருளிவேல்

திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன்

திரு. சித. சிதம்பரம்

திரு. கே. பி. கந்தசாமி

திரு. மு. வேதாசலம்

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை

திரு. சி. பாண்டுரங்கன்

திரு. ந. தருமலிங்கம்

திரு. டி. வி. சம்பத்

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்

திரு. மு. மாரிமுத்து

திரு. என். மாணிக்கம்

திரு. இ. ராமசாமி

திரு. க. நாகராஜன்

திரு. பெரி. சண்முகம்

திரு. வீ. கார்த்திகன்

திரு. எம். கோபால்

இம்மாதிலத்தில் தொழிலாளர்கள், ஊதியம் பெறுவோர், அரசு ஊழியர்கள், குறைந்த வருவாயுள்ள ஏழை மக்கள் ஆகியோரின் கடன் சுமை, குடியானவர்களின் கடன் சுமையைப் போலவே பெரும் சுமையாக உள்ளது. வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்களுக்கு இவர்கள் கடுவட்டி செலுத்துகின்றனர். நேர்மைக்குப் புறம்பான அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளில் இவர்கள் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். இதனால் இவர்களுடைய கடன் சுமை பெருகிக் கொண்டே போவதுடன் இவர்களுடைய திறமையும் பாதிக்கப்படுகிறது. குறைந்த வருவாயுள்ள இம் மக்களுக்கு கடன் நிவாரணம் அளிக்க சட்டம் கொண்டு வந்து வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பவர்கள் பிடியிலிருந்து இவர்களை விடுவித்து பாதுகாப்பது அவசியம் எனக் கருதப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு 1938-ம் ஆண்டு

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1972 ஏப்ரல் 6]

விவசாயிகளின் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்புப் பளித்துள்ள வகையிலேயே இவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

31-3-72 உடன் முடிவடைகின்ற இரண்டு நிதி ஆண்டுகளில் வருமான வரியோ, வேளாண்மை வருமான வரியோ ரூ. 7,200-க்கு மேற்பட்ட ஆண்டு வருமானத்தின் அடிப்படையில் விதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இப்போது கொண்டு வரப்படும் சட்டம் பொருந்தாது. 1-10-71-க்கு முன்னர் வாங்கிய கடன் குறித்தும், 1-10-1971-ல் அல்லது அதற்குப் பிறகு வாங்கிய கடன் குறித்தும் செலுத்தப்படத் தக்க தொகையினை சட்டம் வெளியிடப்பட்டதும் குறைப் பதற்கு சட்டமுன்வடிவில் விதித்துறைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கொதுவைகள் குறித்தும் விதித் துறை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த சட்டமுன்வடிவின் முக்கியம் கருதியும் பொது மக்களின் நலனைக் கருதியும் இந்த சட்டமுன்வடிவை இணைத் தேர்வுக் குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்பக் கருதியுள்ளது. ஆகவே இதனை பேரவை ஏற்க வேண்டுமென கோருகிறேன்.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN): There is an amendment given notice of by Thiru N. K. Palaniswami for circulation of the Bill. Since the hon. Member is not in his seat, it is deemed to have not been moved.

DR. H. V. HANDE: What about the general discussion on the motion?

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN): I thought none of you were interested. You did not raise your hands. All right, Dr. H. V. Hande may now speak.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்புக்குரிய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை சுருக்கமாகச் சொல்லி விடை பெறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக தற்போதைய ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் மதிப்புக்குரிய முன்னாள் மேயர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தை திருவல்லிக்கேணியில் ஏற்படுத்தி, மதிப்புக்குரிய தற்போதைய கல்வியமைச்சர் அவர்களும் நானும் பல நண்பர்களும் அந்தக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றுக்கொண்டு இம்மாதிரியான ஒரு மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டு வரவேண்டும் என்கிற அந்தத் தோரணையில் பல கருத்துக்களை எடுத்துச்

1972 ஏப்ரல் 6]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

சொன்னோம். அப்படிச் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு அப்போதிருந்த நிலைமை அவ்வளவு பயங்கரமாக இருந்தது. இங்கே நம்முடைய கோட்டையிலே, செக்ரடேரியட்டில் பணியாற்றக் கூடிய ஆயிரக்கணக்கான தோழர்கள், அவர்கள் ஒன்றும் தேதி சம்பளம் எடுத்துக் கொண்டு வரும் நேரத்தில், அருகாமையிலே அவர்களை மடக்கி, சில பட்டாளியர்கள் அவர்களை மிரட்டி அந்தப் பணத்தில் வட்டி வாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய பயங்கரக் காட்சியை எல்லாம் நாங்கள் பார்த்து, பல நண்பர்கள், அதனால் “விக்டிம்ஸ்” ஆக இருப்பவர்கள், அதனால் பாதிக்கப்படுவதை வெளிப்படையாக சொல்லிக் கொள்வதற்கு கூட அஞ்சக் கூடிய ஒரு நிலைமை பல்லாண்டுகளாக வளர்ந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும்.

இந்தமாதிரி பட்டாளியர்கள் செக்ரடேரியட்டில் வந்து சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு போகிறவர்கள் கொடுக்கவில்லையென்றால், அவர்கள் இல்லத்திற்கு வந்து அங்கே மிரட்டும் காட்சி நடக்கிறது. பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு தெரிந்து விடக்கூடாதே என்ற கவலையுடன் அங்கே உள்ள நண்பர்கள் எப்படியாவது பணம் கொடுத்து அனுப்பும் அகோரக் காட்சியை பல நேரத்தில் பார்க்கிறோம். இதுபற்றி ஏதாவது செய்யுங்கள் என்று ஆயிரக்கணக்கான ‘லெட்டர்ஸ் டி தி எடிட்டர்’ வந்தது நமக்கெல்லோருக்கும் தெரியும்.

அதில்லாமல் எந்த அளவு வட்டி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால்—சொல்கிறார்கள்—ஒரு ரூபாய்க்கு ஓராண்டு, இரண்டாண்டு மாதத்திற்கு என்று; ஓராண்டுக்கு எடுத்துக் கொண்டால் 100%, 125%-க்கு மேலே போகிறது. ரூபாய்க்கு ஓராண்டு, இரண்டாண்டு என்று சொல்லி வட்டியை முதலில் கழித்துக் கொண்டு முதலைக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் பயங்கரமான நிலைமை இருப்பதால், குறிப்பாக, என்.ஜி.ஓ.-க்கள் இதனால் நிச்சயம் நன்மையடைவார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. “ஃபிக்செட் இன்டர் க்ரூப்” சிப்பந்திகள் இதனால் நன்மையடைவார்கள். இந்தமாதிரியாக வெளிப்படையாக சொல்லிக் கொள்ள முடியாத கஷ்டத்தில் இருந்தது.

அடுத்து, பணம் கொடுக்கும்போது கூட எழுதுகிறார்கள். 100 ரூபாய் என்று எழுதுகிறார்கள்; ஆனால் கொடுப்பது ரூ. 75 தான். 75 ரூபாய் கொடுப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தால்தான் கடன் ரூ. 100 கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

இப்படி கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் நம்முடைய தமிழகத்திலிருந்து எங்கோ போகக் கூடிய பயங்கரக் காட்சியை நாங்கள் பார்த்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இது பற்றி பல பேர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு

[1972 ஏப்ரல் 6]

மடங்கும் அதற்கு மேலே வட்டி கொடுத்திருந்தால் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும். அது நியாயம்தான். எனக்குத் தெரிந்தவரை ஒரு ஆண்டு, ஒன்றரை ஆண்டுக்குள் இரண்டு மடங்குக்கு மேல் கொடுத்திருப்பார்கள். இரண்டு விஷயங்களைக் கேட்கலாம். அதிலே பேப்பரில் அவர்கள் எழுதுவதை நாம் உண்மை என்று நம்ப முடியாது. பேப்பரில் எழுதுவது பொய்தான். பணம் கொடுப்பது, வட்டி ரேட் எழுதுவது எல்லாம் உண்மையல்ல. அதற்கு மேலே வட்டி வாங்குகிறார்கள். குறைவாக அசல் கொடுக்கிறார்கள். பேப்பரில், பத்திரத்தில் இருக்கும் அளவிற்கு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்களா, அது எந்த அளவிற்கு உண்மை என்று சி.ஐ.டி இலாகா மூலம் ஒரு சின்னப் பிரிவு ஏற்படுத்தி அதைக் கண்காணிக்கவேண்டும்.

இரண்டாவது பயங்கரம், 6 அடி, ஆறரை அடி உயரமுள்ள பட்டாணியர்கள் வந்து மிரட்டுவது. இந்த அளவிற்கு நன்மை செய்யும் அரசாங்கம் அதை சற்று கண்காணித்து அதற்குத் தக்க பாதுகாப்பு ஏதோ ஒரு 'செல்' மாதிரி அமைத்து, அல்லது போலீஸ் இலாகாவில் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு குறிப்பு கொடுத்து, இதுமாதிரி யாராவது மிரட்டினால், அப்படி உடனடியாகத் தெரிவித்தால், இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கடுமையான நடவடிக்கை அவர்கள் மீது எடுக்க முடியும் என்று சொல்லி அதற்கான ஏற்பாட்டை, அரசாங்கம் அதற்கு ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்று, வார்த்தைகளை முடித்துக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில், எனக்கு முன்னாலே பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு பழைய நினைவை இங்கே ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். 1964-ம் ஆண்டில் என்று கருதுகிறேன். திருவல்லிக்கேணியில் என்னை கௌரவத் தலைவராகவும், முன்னாள் மேயர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களைத் தலைவராகவும் கொண்டு, அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள், சர்க்கார் சிப்பந்திகள், நடுத்தர வர்க்கத்தினர் ஆகியோர் ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தச் சங்கத்தின் பெயர் 'கடன்பட்டு அவதியுறுவோர் சங்கம்' என்பது. அதன் தலைவர் என்ற முறையில், அவர்கள் படும் கஷ்ட நிலைகளைப் போக்கவேண்டுமென்று இதே மன்றத்தில் பேசினேன். அப்போது இங்கே ஆளும் கட்சியாக இருந்தவர்கள் என்னுடைய பேச்சை கேலி செய்நார்கள். சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நிவாரணம் தரவேண்டுமென்று அப்போதிருந்த அரசுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ எண்ணமில்லை. அதைப் போக்குகின்ற வகையில், சமுதாயத்தை நல்லமுறையில் ஆக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு அமைக்கப்பட்ட முன்னேற்றக் கழக அரசு, சாமானியர்கள் நலனுக்காக

1972 ஏப்ரல் 6] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

அமைக்கப்பட்ட அரசு என்பதற்கேற்ப, அந்தச் சாமானியர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற கருத்துடன் இன்றைய தினம் பல நல்ல சட்டங்களை இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால், நில உச்சவரம்பு, அடகு சுமைக் குறைப்பு, கடன் நிவாரணச் சட்டம், அடுத்து விவசாயக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்று சமுதாயத்திலே சாமானிய மக்களின் சுமைகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் ராஜாஜி அவர்களை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நல்லது இருந்தால் பாராட்ட வேண்டும். எதைச் செய்தாலும் எதிர்த்துக்கொண்டே இருந்தால் நாட்டில் எந்த அரசியல் கட்சியும் உறுதி பெற முடியாது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். “மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் ஈனம் உண்டு” என்ற சித்தாந்தத்தை அறிந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தினர். இதை மற்ற அரசியல் கட்சிகளும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ராஜாஜி அவர்கள் 1932-ம் ஆண்டில் விவசாயக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை அகில இந்தியாவுக்கே வழிகாட்டி என்ற முறையில் தமிழ்நாட்டில் கொண்டு வந்தார்கள். அதனால் தப்பிப் பிழைத்த குடும்பங்கள் ஏராளம். அதிலே என்னுடைய குடும்பமும் ஒன்று.

அந்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு, அதிலே இருக்கின்ற குறைகளை களைகின்ற வகையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வர இருக்கிறது என்றாலும், இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் நல்ல பலன் ஏற்படப்போகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. முதல் கட்டமாக, வாங்கிய தொகையை விட அதிகமாக வட்டி கொடுத்துவிட்டு, மேற்கொண்டும் கொடுக்க முடியாத நிலையில், ஈட்டிக்காரன் தொல்லை பொறுக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த குடும்பங்கள் பலப் பல. அந்த ஈட்டிக்காரன் தொல்லையினால் மனைவி மக்களை விட்டுவிட்டு, ஊரை விட்டு ஓடிய கணவன்மார்கள் ஏராளம்.

மேல்போக்காகப் பல பிரச்சனைகளை, மேல்போக்காகப் பல கருத்துக்களைச் சொல்வது ஒன்று. அதைச் செயல்படுத்துவது என்பது வேறு. அந்த முறையிலேதான் நாட்டிலே நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் எந்தக் கருத்துக்களை ஒரு அரசியல் கட்சி தன்னுடைய தேர்தல் பிரகடனமாக வைத்ததோ, அந்தக் கருத்துக்களை இன்று சட்டமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறது அந்தக் கட்சி. அது தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைய தினம் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் சோஷலிஸம் பேசினாலும், தங்கள் தேர்தல் பிரகடனத்திலே பற்பல சோஷலிஸக் கருத்துக்களைச் சொன்னாலும், அகில இந்தியாவிலே எந்த மாநிலமும் செய்யாத அளவில் சாமானிய மக்களுக்கு, சாதாரண மக்களுக்கு, தொழிலாளர் வர்க்கத்தினருக்கு நல்ல உருப்படியான சட்டங்களை எங்களுடைய முன்னேற்றக் கழக அரசு

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[1972 ஏப்ரல் 6]

கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை சமுதாயத்தின் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் நன்கு உணருவார்கள். மற்ற மாநிலங்களும் பாராட்டுகின்ற வகையிலே முன்னோடியாகச் செல்கிறது முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதைப் பார்க்கின்ற போது நான் பூரிப்படைகிறேன்; பெருமையடைகிறேன்; பாராட்டுகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடன் வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலை எல்லோருக்கும் ஏற்படுகிறது. ஏழைகளானாலும், வசதி படைத்தவர்களானாலும், ஏராளமான சொத்துக்கு உரிமை படைத்தவர்களானாலும் கடன் வாங்கவேண்டிய சூழ்நிலை எல்லோருக்கும் ஏற்படுகிறது. அப்படி ஏற்படுகின்ற நேரத்தில்—உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால், திடீரென்று வீட்டிலே இருக்கின்ற மனைவிக்கு பிரசவ வேதனை வந்துவிடுகிறது. அதற்கு 200 ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றால் நண்பர்களிடத்தில் கேட்டு வாங்கலாம். நண்பர்களிடத்தில் பணம் இல்லை என்றால் ஏதாவது கொண்டுவந்து அடமானம் வைத்துதான் கடன் வாங்கவேண்டும். அதுவும் இல்லை என்றால், 200 ரூபாய் கிடைக்காததால் தன்னுடைய அருமை மனைவியை இழந்து, குழந்தை குட்டிகளோடு தெருவிலே நிற்கின்ற காட்சியைத்தான் காணவேண்டும். அதற்கு என்னென்ன பரிகாரம் காண்பது என்பதைப்பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த அளவில் இன்றைய தினம் யாவாவது ஒழுங்காக பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டுகிற நிலைமை இருந்தால், அவர்களுக்கு திடீரென்று ஏதாவது கடன் தேவைப்பட்டால், அந்தக் கடனுக்காக உத்தரவாதம் அளிப்பதற்கு, அந்த வட்டார எம்.எல்.ஏ. அல்லது பஞ்சாயத்துப் போர்டு உறுப்பினர் அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் அல்லது சொத்து வைத்திருக்கின்றவர்கள் உடனடியாக நாங்கள் இதற்குக் காரண்டி தருகிறோம் என்று சொன்னால் ஒரு மணி நேரத்திற்குள்ளாக ஆங்காங்கே இருக்கின்ற நாஷனலைச் செய்யப்பட்ட எல்லா பாங்குகளிலும், கூட்டுறவு பாங்குகளிலும் தனி நபர் உத்தரவாதத்தின் பேரில் கடன் பெறக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் சென்னை மாநகரிலே காய்கறி விற்று காலம் தள்ளும் ஏழை மக்கள், வசதி இழந்து அல்லல்பட்டு பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் திடீரென்று பணம் வேண்டுமென்று கேட்டால் அவர்களுக்கு சாதாரணமாக பணம் கிடைப்பது இல்லை. அந்தக் குறையைப் போக்குகின்ற வகையில் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற கூட்டுறவு பாங்குகளில் 'புவர்மென் பாங்கு' என்ற கிளைகளைத் திறக்கவேண்டுமென்ற கருத்து அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அந்தத் திட்டத்தைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆங்காங்கே வாழ்கின்ற ஏழை மக்களுக்கு கடன் உதவி செய்வதற்கு நாம் தனியாக, ஒவ்வொரு தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பாங்குகள் மூலமாக ஆங்காங்கே 'புவர்மேன் பாங்கு' திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதற்கான உத்தரவு வடக்கே இருக்கின்ற அரசிலும்—நமக்கு மேலே இருக்கின்ற அரசிலும், ரிசர்வ் பாங்கியிலும் பிறப்பிக்கப்பட்டப் பின்னால்தான் ஏற்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சட்டம், ஏழை எளிய மக்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சட்டம், பல்வேறு மாநிலங்களும் பின்பற்றக் கூடியச் சட்டமாக, ஏன் இந்தியாவுக்கே வழி காட்டுகின்ற சட்டமாக விளங்கக் கூடிய இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற என்னுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை பாராட்டி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப்: தலைவரவர்களே, மசோதா கடன் நிவாரண வழிவகைக் காண்பதற்காக இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. கடன் தொல்லைகளினால் தொழிலாளர்கள், சாதாரணத் தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள், சர்க்கார் துறைகளிலே வேலைசெய்கின்ற என்.ஜி.ஓ.-க்கள் இவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது நாம் எல்லாம் அறிந்த ஒன்று. ஆனால் கடன் தொல்லைகள் இந்தமாதிரி நாட்டிலே இருக்கின்றது என்று எண்ணும் போது கடன் கொடுத்தவர்கள் மட்டுமல்ல, கடன் வாங்கியவர்கள் கூட அதற்குப் பொறுப்பாளர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுத்திட முடியாது. இந்தக் கடன் தொல்லை சமுதாயத்தினுடைய ஒரு குறையாக, சமுதாயத்தினுடைய ஒரு பலவீனமாக இன்று இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்குக் கடன் கொடுத்தவர்கள் மட்டுமல்ல, கடன் வாங்கியவர்களும் பொறுப்போடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்குக் கடன்பட்டவர்கள் மட்டுமல்லாமல் கடன் வாங்கியவர்களும் கூட பொறுப்போடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். என்.ஜி.ஓ. பிரச்சினையைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். சர்க்கார் துறையில் வேலைசெய்கிற என்.ஜி.ஓ.-க்கள் குறைந்த ஊதியத்தைப் பெறுகிறார்கள். கடன் வாங்கிவிட்டால் கடன்காரன் கோட்டை வாசலில் வந்து நின்றுவிடுகிறான், எமன் போல, எமனை ஏமாற்றலாம். ஆனால் இவனை ஏமாற்ற முடியாது. அவர்கள் நெஞ்சக் கலக்கத்தை எப்படிச் சொல்வது? “கடன் பட்டார் நெஞ்சம்போல கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்” என்பதாக கம்பர் பாடியதுபோல, ‘கடன்பட்டவர்களின் கலக்கம் போல இலங்கை வேந்தன் கலக்கம் இருந்திருக்கிறது’ என்பது கம்பர் கூற்றில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

[1972 ஏப்ரல் 6]

திரு. துரைமுருகன் : கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போல என்கிற வரிகள் கம்பர் பாடல்கள் எதிலும் வரவில்லை. அந்தப் பாட்டை எங்கே கம்பர் பாடினார் என்று விளக்க வேண்டுமேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அந்தப் பாட்டைக் கேட்டு நம் துரைமுருகன் ஏன் கலங்குகிறார் என்று தெரியவில்லை.

திரு. துரைமுருகன் : கம்பர் பாடல்கள் எதிலுமே வராத பாடலைச் சொல்லி, கம்பர் பாடினார் என்பதாக தமிழ் இலக்கியத்திலேயே இல்லாத புரட்சியை ஏற்படுத்தப் பார்ப்பது கண்டுதான் கலங்கினேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : அது கம்பர் பாடிய பாடல் அல்ல. அந்தக் கருத்து ஒரு தனிப் பாடலாக இருக்கிறது. இலக்கியங்களில் இருந்து மேற்கோள்காட்ட விரும்புகிற உறுப்பினர்கள் அதை நன்கு தெரிந்து மேற்கோள் காட்டுவதுதான் இலக்கியத்திற்கு நாம் கொடுக்கிற மரியாதையாக இருக்கும். இன்னும் இதுபோன்ற மசோதாக்கள் வருகிறபோது இதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியமான பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசுவதை முக்கியம். திரு. லத்தீப் அவர்கள் இன்னும் ஒரு நிமிடத்திற்குள் தம் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் மூன்று நான்கு மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முடிக்கவேண்டுமே என்பதுதான் என் கலக்கம் எல்லாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அதை கம்பர் சொன்னாரோ, யார் சொன்னாரோ—சொன்னவர் நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார். கடன்படுகிறவர்களுடைய கலக்கத்தைப் போக்க அலுவலகங்களில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ஹெட் ஆப் டிபார்ட்மெண்ட்ஸ்—அவர் இன்ன காரணத்திற்காக கடன் கோரியிருக்கிறார், அது நியாயமானது, கடன் வழங்கலாம் என்பதாகச் சிபார்சு செய்தால் கடன் கொடுக்கலாம், அப்படி சிபார்சு செய்யப்படாதபோது கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று செய்யலாம். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இன்னொரு விஷயம்—மிகவும் முக்கியமானது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : முக்கியமானதை முதலில் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : டிகிரி ஆனபிறகு எக்சிக்யூஷன் ப்ரொசீடிங்ஸ் போதும்—ஒருவனுக்கு சம்பளமே 300 ரூபாய் இருக்கும்—500 ரூபாய்க்கு டிகிரியை எடுத்துக்கொண்டுவிடுத்துவிட்டால் அந்த 300 ரூபாயையும் அப்படியே பிடித்து விடுவது கூடச் சரியில்லை. அந்த மாதம் சாப்பாட்டுக்கே அவர்கள் நிலை அம்போ என்று ஆகிவிடும். இதுபோன்ற நிலையிலும் கூட பத்து ரூபாய் இருபது ரூபாய் அல்லது மாக்கிம்ம் 25 ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு மாதச் சம்ப

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

ளத்தில் பிடிக்காது இன்ஸ்டால்மெண்டாக டிகிரியாகிய அந்தக் கடனைப் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி இந்த மசோதாவை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : இனி பேச இருக்கிற உறுப்பினர்கள் அருள்கூர்ந்து இதுவரை சொல்லப்பட்ட கருத்தை திரும்பச் சொல்ல வேண்டாம். மசோதாவுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை மட்டும் குறுகிய காலத்திற்குள் சொல்லி முடிக்கவேண்டும் என்று காலநெருக்கடி குறித்து வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கடன்பட்டோர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதாவை முழுமன துடன் வரவேற்கிறேன்.

1938-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா நடைமுறையில் இருந்தாலும் கடன் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் அந்தச் சட்டத்திலிருந்து பலவழிகளின் மூலமாக தப்பிவிடுகிறார்கள். கொடுக்கின்ற தொகைக்கு எழுதி வாங்கும்போது மட்டும் அல்ல, வட்டிகள் கட்டும்போதும் பலவிதமான உத்திகளைக் கையாள்கிறார்கள். ஒத்தி வைக்கிறபோது கூட நிலத்தை நம்பிக்கைக் கிரயமாக எழுதி வாங்கிக் கொண்டதான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நூறு ரூபாய் கொடுத்தால் அதைப் போல மூன்று நான்கு மடங்கு எழுதி வாங்குவது, வட்டி கொடுத்தால் வரவு வைப்பதில்லை—இதன் காரணமாக இன்றைய தினம் உண்மையான கடன் என்ன, எவ்வளவு திருப்பித் தரப்பட்டுவிட்டது என்பதுபோன்ற விவரங்களை தஸ்தா வேஜி கொண்டுமட்டும் பார்த்துப் பயன் இல்லை. கடன் வாங்கியவர்கள் மட்டும் அல்ல—கடன் கொடுத்தவர்கள் ரெக்கார்டில் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுத்திருப்பதற்கான ஆதாரம் இருக்கிறதா, அதற்கான இன்கம்டாக்ஸ் கட்டியிருக்கிறார்களா என்பதைப்பற்றி எல்லாம் ஆராய வேண்டும். இப்படி உண்மையாக கொடுக்கப்பட்ட கடன்—பாக்கி இவைபற்றி எல்லாம் கிராம அளவில் ஒரு கமிட்டி—பஞ்சாயத்து கோர்ட் போல அமைத்து பரிசீலிப்பதுதான் மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும்.

செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய் இது சட்டமாக வருவதற்குள் பலபேர் கோர்ட்டுகளுக்குப் போய், டிகிரிகள் எடுத்து ஆடுமாடுகள், சொத்து சுதந்திரங்களை ஜப்தி செய்துவிடுகிற நிலைமை கூட ஏற்படலாம். ஆகவே இடைக்காலத்தில் இதுபோல கோர்ட் நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கான ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டும். சட்டப்படி 6% தான் வட்டி என்கிறார்களே தவிர நடைமுறையில் 36%-க்குக் குறைந்த வட்டி சிடையாது. அதன் காரணமாக கடன் கொடுக்கும்போதே இந்த அதிக வட்டித் தொகைகளையும் சேர்த்து நோட்டாக—கொடுக்கப்பட்ட பணமாக எழுதி வாங்கிவிடுகிறார்கள்,

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1972 ஏப்ரல் 6]

இதை எல்லாம் கண்டுபிடிக்கத்தான் கிராம அளவில்—பஞ்சாயத்து கோர்ட் போல அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

என்றைக்கு மாண்புமிகு ராஜாஜி அவர்களால் விவசாயிகளுக்குக்கான கடன் நிவாரண மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டதோ அதற்குப் பிறகு இன்று வரையிலும்—நாளைக்கு என்ன வருமோ தெரியாது—கடன் கொடுப்பவர்கள் யாரும் கடன் கொடுக்கிற தொகையை அப்படியே போட்டு எழுதி வாங்கினது கிடையாது. 100 ரூபாய் கொடுத்தால் 300-க்குக் குறைந்து எழுதி வாங்குவது கிடையாது. இதைக் கருத்தில் கொண்டும் இந்தச் சட்டத்தை நாம் உருவாக்க வேண்டும். நான் தெளிவாகக் கூறுகிறேன். இதிலே எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை. கற்பனையும் இல்லை. அதிக வட்டி வாங்குவது என்பது சர்வசாதாரணமாகி விட்டது. வர வட்டிகூட வாங்குகிறார்கள். 100-க்கு ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு ரூபாய் என்று வட்டி வாங்குகிறார்கள். இப்போது அந்த வட்டி விகிதம் கூடுதலாகி, 2 ரூபாய் என்ற அளவிற்குக்கூட வட்டி வாங்குகிறார்கள். சிலர் ஒரு மாதத்திற்கு 4 வாரங்கள், ஒரு வருஷத்திற்கு பன்னிரண்டு மாதங்கள் ஆகவே, பன்னிரண்டு இன்டு நான்கு, அதாவது 48 வாரங்கள் எனக் கணக்கிட்டு 48 ரூபாய் வட்டியாக வாங்குகிறார்கள். இன்னும் சிலர் புத்திசாலித் தனமாக ஒரு வருஷத்திற்கு 52 வாரங்கள்தானே என்று சொல்லி, 52 வாரத்திற்கு 52 ரூபாய் வட்டியாக வாங்குகிறார்கள். இப்பொழுது 100-க்கு வாரத்திற்கு 1 ரூபாய் என்பது மாறி, 100-க்கு ஒரு வாரத்திற்கு 2 ரூபாய் என்கிற நிலையில் 100-க்கு ஒரு வருஷத்திற்கு வட்டி மட்டும் 104 ரூபாய் ஆகிவிடுகிறது. இன்னும் சிலர் நியாய உணர்வோடு 18 பர்சென்ட் என்று வட்டி வாங்குகிறார்கள் கடன் கொடுக்கும்போது, கடன் கொடுத்த தொகைக்கும் மேலாக 'நோட்டு' எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இப்படி 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் அதற்கு 300 ரூபாய், 400 ரூபாய் என்று நோட்டு எழுதி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். கொடுத்தத் தொகைக்கு மேலே நோட்டில் எழுதுகிறார்கள். கடன் கொடுத்த தொகையைவிட இரண்டு மடங்கு செலுத்தப்பட்டிருந்தால் பூராத தொகையும் கழிந்துவிட்டதாகக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தொகை நோட்டிலே இருக்கிறதோ அவ்வளவு தொகை உண்மையில் கொடுக்கப் படவில்லை. (குறுக்கீடு) தனிப்பட்டவர்கள் கடன் கொடுத்தது செல்லாது என்று சொல்லி விடுவதிலும் சங்கடம் இருக்கிறது. தேவையான பணத்தை அரசாங்கத்தால் கொடுக்க முடியாது.

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மற்றும் நாம் மட்டும் இம்மாதிரியான சட்டத்தைச் செய்துவிடுவதில் பயனில்லை. அண்டை மாநிலங்களிலும் தனிப்பட்டவர்கள் கொடுத்த கடன் செல்லாது என்கிற முறையில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். பொதுவாக நாடு முழுவதற்கும் மத்திய சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் தான் நல்ல முறையில் இதைச் செய்ய முடியும். ஆகவே, எந்தப் பணத்தையும் வங்கியில் வாங்கி, திருப்பிக் கட்டுவதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டும். செலக்ட் கமிட்டியிலே இருப்பவர்கள் இதை ஆழ்ந்து பரிசீலிக்கவேண்டும். நோட்டிஸே கண்ட அளவு பணம் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் கடன் தொகை தீர்த்ததாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கியிலே ஆரம்பத்திலே முதலில் பணம் கொடுத்தார்கள். இப்போது பணம் கொடுப்பது குறைவாக இருக்கிறது. நேஷனலைஸ்டி வங்கியோ, ஷெட்யூல் வங்கியோ கடன் வாங்கியவர்களிடம் கோர்ட்டுக்குப் போய்தான் பணம் திரும்ப வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அக்ரோ-இன்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷனும் முதலில் கோர்ட்டுக்குப் போய்தான் பணம் வசூலித்தார்கள். பின்னர் ரெவின்யூ ரெகவரி ஆக்டின் கீழ் வசூலிக்க அதற்கு அதிகாரம் கொடுத்ததால் சுலபமாக வசூலிக்க முடிகிறது. ஆகவே, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளுக்கும், ரெவின்யூ ரெகவரி ஆக்டின் கீழ் கடனைத் திரும்ப வசூலிக்கும் அதிகாரம் கொடுத்தால் கடன் வசூல் சுலபமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெண்களின் பெயரால் சீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டவைகளுக்கு, பெண்களின் பெயரால் நோட்டு எழுதியிருந்தால் அதற்கு எவ்வளவு வட்டி போட்டாலும் செல்லுபடியாகும் என்று இருக்கிறது. எல்லோரும் பெண்களின் பெயரில் நோட்டு எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். சீதனப் பணமாக இருந்தாலும் குறைந்த வட்டி 6½ பர்சென்ட்டுக்கு மேல் வட்டி வாங்கக் கூடாது என்று திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, one minute please. I want a clarification.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN): You can ask that in the next Bill; I will allow you.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டம் நல்ல குறிக்கோளின் அடிப்படையில் கொண்டுவந்திருப்பதைக் கண்டு எல்லா உறுப்பினர்களும் பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது னுடைய நன்மை—தீமைகளை ஆராய்ந்து, தங்களுடைய மேலான ஆலோசனை

களைக் கூற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் பொறுக்குக் குழுவுக்கு இன்றைக்கு அனுப்பப்பட இருக்கிறது. 1938-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கருத்தையொட்டி, இன்றைக்கு விவசாயிகள் மட்டுமல்லாமல், குறைந்த வருமானமுள்ளவர்கள், தொழிலாளர்கள், அரசுத் துறையில் பணியாற்றும்பவர்கள், வருமானவரி செலுத்தாதவர்கள் ஆகியோர்களுக்குப் பலன் அளிக்கிற வகையிலே திருத்தச் சட்டமாகக் கொண்டுவர இருக்கிறோம். ஆகவே, பொறுக்குக் குழு உறுப்பினர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருந்து எந்தெந்த வகையில் செயல்படுத்தினால் நல்லதாக இருக்கும் என்கிற கருத்தைச் சொல்லி, மீண்டும் விவாதத்திற்கு வரும்போது, ஏழை மக்கள் வட்டிக்காரர்களுடைய தொந்தரவுகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கு நல்ல முறையில் வழிவகை காணவேண்டும் என்கிற வகையில் கொண்டுவரும் சட்டத்தை திறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Thiru K. M. Subramaniam stood in his seat).

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN): There are occasions for it. I am quite aware of that. I will permit you later.

The Government motion was put and carried and the Bill was referred to a Joint Select Committee.

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN): Under Rule 139 (1) of the Assembly Rules, I nominate the Hon. Thiru O. P. Raman, Minister for Electricity and Minister in-charge of the Bill as a member of the Joint Select Committee.

(உ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 22/1972).

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் நிவாரண (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவை * (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 22/1972) ஆய்வு செய்வதற்காக 36 பேர்கள் அடங்கிய (24 சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களும், 12 சட்ட மேலவை

* 3-4-1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.